

1452**USTAWA**

z dnia 23 lipca 2003 r.

o zmianie ustawy o transporcie drogowym oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. Nr 125, poz. 1371, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 89, poz. 804 i Nr 199, poz. 1671 oraz z 2003 r. Nr 137, poz. 1302) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Art. 3. 1. Przepisów ustawy nie stosuje się do przewozu drogowego wykonywanego pojazdami samochodowymi lub zespołami pojazdów:

- 1) przeznaczonymi konstrukcyjnie do przewozu nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą — w niezarobkowym przewozie drogowym osób,
- 2) o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 tony w transporcie drogowym rzeczy oraz niezarobkowym przewozie drogowym rzeczy,
- 3) zespołów ratownictwa medycznego oraz w ramach usług transportu sanitarnego.

2. Do przewozów drogowych wykonywanych:

- 1) w ramach powszechnych usług pocztowych,
- 2) w ramach usług polegających na przewozie odpadów komunalnych lub nieczystości ciekłych,
- 3) przez podmioty niebędące przedsiębiorcami

— stosuje się odpowiednio przepisy ustawy dotyczące niezarobkowego przewozu drogowego.”;

2) w art. 4:

a) pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3) transport drogowy — krajowy transport drogowy lub międzynarodowy transport drogowy; określenie to obejmuje również każdy

przejazd drogowy wykonywany przez przedsiębiorcę pomocniczo w stosunku do podstawowej działalności gospodarczej, niespełniający warunków, o których mowa w pkt 4,

4) niezarobkowy przewóz drogowy — przewóz na potrzeby własne — każdy przejazd pojazdu po drogach publicznych z pasażerami lub bez, załadowanego lub bez ładunku, przeznaczonego do nieodpłatnego krajowego i międzynarodowego przewozu drogowego osób lub rzeczy, wykonywany przez przedsiębiorcę pomocniczo w stosunku do jego podstawowej działalności gospodarczej, spełniający łącznie następujące warunki:

- a) pojazdy samochodowe używane do przewozu są prowadzone przez przedsiębiorcę lub jego pracowników,
- b) przedsiębiorca legitymuje się tytułem prawnym do dysponowania pojazdami samochodowymi,
- c) w przypadku przejazdu pojazdu załadowanego — rzeczy przewożone są własnością przedsiębiorcy lub zostały przez niego sprzedane, kupione, wynajęte, wdzierżawione, wyprodukowane, wydobyte, przetworzone lub naprawione albo celem przejazdu jest przewóz osób lub rzeczy z przedsiębiorstwa lub do przedsiębiorstwa na jego własne potrzeby, a także przewóz pracowników i ich rodzin,
- d) nie jest przewozem w ramach prowadzonej działalności gospodarczej w zakresie usług turystycznych,”

b) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) przewóz regularny — publiczny przewóz osób i ich bagażu:

- a) wykonywany według rozkładu jazdy podanego przez przewoźnika drogowego do publicznej wiadomości przez ogłoszenie wywieszone na przystankach i dworcach autobusowych,
- b) podczas którego wsiadanie i wysiadanie pasażerów odbywa się na przystankach określonych w rozkładach jazdy,
- c) w którym należność za przejazd jest pobierana zgodnie z cennikiem opłat podanym do publicznej wiadomości,
- d) wykonywany zgodnie z warunkami przewozu osób określonymi w zezwoleniu, o którym mowa w art. 18,”

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 15 listopada 1984 r. — Prawo przewozowe, ustawę z dnia 20 czerwca 1992 r. o uprawnieniach do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego, ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. — Prawo o ruchu drogowym, ustawę z dnia 5 czerwca 1998 r. o administracji rządowej w województwie, ustawę z dnia 24 sierpnia 2001 r. o czasie pracy kierowców, ustawę z dnia 6 września 2001 r. o zmianie ustawy — Prawo o ruchu drogowym.

- c) po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:
- „7a) komunikacja miejska — przewóz regularny wykonywany w ramach lokalnego transportu zbiorowego w granicach administracyjnych miasta albo:
- a) miasta i gminy,
b) miast albo miast i gmin sąsiadujących — jeżeli zawarły porozumienie lub utworzyły związek międzygminny w sprawie wspólnej realizacji komunikacji na swoim obszarze,”
- d) pkt 8 otrzymuje brzmienie:
- „8) linia komunikacyjna — połączenie komunikacyjne na określonej drodze między przystankami wskazanymi w rozkładzie jazdy, po której odbywają się regularne przewozy osób,”
- e) po pkt 8 dodaje się pkt 8a w brzmieniu:
- „8a) przystanek — miejsce przeznaczone do wsiadania lub wysiadania pasażerów na danej linii komunikacyjnej, oznaczone w sposób określony w przepisach ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. — Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2003 r. Nr 58, poz. 515, Nr 124, poz. 1152, Nr 130, poz. 1190, Nr 137, poz. 1302 i Nr 149, poz. 1451), z informacją o rozkładzie jazdy, z uwzględnieniem godzin odjazdów środków transportowych przewoźnika drogowego uprawnionego do korzystania z tego miejsca,”
- f) uchyla się pkt 21;
- 3) w art. 5:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Podjęcie i wykonywanie transportu drogowego wymaga uzyskania odpowiedniej licencji na wykonywanie transportu drogowego, zwanej dalej „licencją”.”
- b) w ust. 3:
- w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie:
- „b) wydano w stosunku do tych osób prawomocne orzeczenie zakazujące wykonywania działalności gospodarczej w zakresie transportu drogowego,”
- pkt 2—4 otrzymują brzmienie:
- „2) przynajmniej jedna z osób zarządzających przedsiębiorstwem lub osoba zarządzająca w przedsiębiorstwie transportem drogowym legitymuje się certyfikatem kompetencji zawodowych,
- 3) posiada sytuację finansową zapewniającą podjęcie i prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie transportu drogowego potwierdzoną dostępnymi środkami finansowymi, majątkiem lub ostatnim bilansem rocznym przedsiębiorstwa w wysokości:
- a) 9 000 euro — na pierwszy pojazd samochodowy przeznaczony do transportu drogowego,
- b) 5 000 euro — na każdy następny pojazd samochodowy,
- 4) przedsiębiorca osobiście wykonujący przewozy i zatrudnieni przez przedsiębiorcę kierowcy, a także inne osoby niezatrudnione przez przedsiębiorcę, lecz wykonujące osobiście przewozy na jego rzecz, spełniają wymagania określone w przepisach ustawy, przepisach ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. — Prawo o ruchu drogowym oraz w innych przepisach określających wymagania w stosunku do kierowców, a także nie byli skazani prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwa umyślne przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, mieniu, wiarygodności dokumentów lub środowisku,”;
- 4) w art. 6 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) spełnia wymagania określone w art. 5 ust. 3 pkt 1 i 5 oraz w art. 39a ust. 1,”;
- 5) w art. 8:
- a) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) numer w rejestrze przedsiębiorców albo w ewidencji działalności gospodarczej,”
- b) w ust. 3:
- pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) odpis z rejestru przedsiębiorców albo z ewidencji działalności gospodarczej,”
- pkt 4 otrzymuje brzmienie:
- „4) kserokopię certyfikatu kompetencji zawodowych przedsiębiorcy lub osoby zarządzającej transportem drogowym w przedsiębiorstwie,”
- pkt 6 otrzymuje brzmienie:
- „6) dokumenty potwierdzające spełnienie warunków, o których mowa w art. 5 ust. 3 pkt 3,”
- pkt 8 otrzymuje brzmienie:
- „8) wykaz pojazdów samochodowych wraz z kserokopiami dowodów rejestracyjnych albo kserokopie dowodów rejestracyjnych, a w przypadku gdy przedsiębiorca nie jest właścicielem tych pojazdów — również dokument potwierdzający prawo do dysponowania nimi.”;
- 6) w art. 10:
- a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Minister właściwy do spraw transportu, z zastrzeżeniem ust. 3a, odmawia udzielenia licencji na międzynarodowy transport drogowy lub dokonania jej zmiany w razie braku możliwości zapewnienia wystarczającej liczby zezwoleń zagranicznych.”

- b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
- „3a. Minister właściwy do spraw transportu może udzielić licencji na międzynarodowy transport drogowy rzeczy w innym niż wskazany we wniosku, o którym mowa w art. 8, zakresie dotyczącym obszaru przewozów lub liczby pojazdów samochodowych zgłoszonych we wniosku, mając na uwadze liczbę będących w jego dyspozycji zezwoleń zagranicznych.”,
- c) uchyla się ust. 4,
- d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
- „5. Minister właściwy do spraw transportu, po zasięgnięciu opinii polskich organizacji o zasięgu ogólnokrajowym zrzeszających międzynarodowych przewoźników drogowych, może, w drodze rozporządzenia, określić liczbę promes, licencji lub wypisów z licencji na międzynarodowy transport drogowy na dany rok kalendarzowy, uwzględniając liczbę zezwoleń zagranicznych będących w jego dyspozycji.”;
- 7) w art. 11:
- a) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:
- „3. Organ udzielający licencji, o którym mowa w art. 7 ust. 2 pkt 3, wydaje jej wypis lub wypisy w liczbie odpowiadającej liczbie pojazdów samochodowych określonych we wniosku o udzielenie licencji, z zastrzeżeniem art. 10 ust. 3a.
4. Wypis z licencji na międzynarodowy transport drogowy rzeczy jest wydawany na każdy pojazd, którym transport ten ma być wykonywany, i jest ważny wyłącznie z wypisem z wykazu, o którym mowa w ust. 2.”,
- b) uchyla się ust. 5;
- 8) w art. 12:
- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Licencja na międzynarodowy transport drogowy uprawnia do wykonywania przewozów z przekroczeniem granicy Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z rodzajem przewozów i obszarem w niej określonych.”,
- b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
- „2a. Licencja, o której mowa w ust. 2, uprawnia również do wykonywania przewozów w krajowym transporcie drogowym, zgodnie z rodzajem przewozów w niej określonych.”;
- 9) w art. 14:
- a) uchyla się ust. 3,
- b) po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
- „4. W przypadku zmiany licencji polegającej na zmianie wykazu numerów rejestracyjnych pojazdów samochodowych, przedsiębiorca jest obowiązany zwrócić dotychczasowe wypisy z tego wykazu nie później niż w terminie 14 dni od dnia otrzymania nowych wypisów.”;
- 10) w art. 15:
- a) w ust. 1 w pkt 2:
- lit. a otrzymuje brzmienie:
- „a) nie spełnia wymagań uprawniających do wykonywania działalności w zakresie transportu drogowego,”,
- po lit. d dodaje się lit. e w brzmieniu:
- „e) rażąco narusza przepisy dotyczące czasu pracy kierowców lub kwalifikacji kierowców,”,
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Cofnięcie licencji w przypadkach określonych w ust. 1 pkt 2 lit. a, b, d oraz lit. e poprzedza się pisemnym ostrzeżeniem przedsiębiorcy, że w przypadku ponownego stwierdzenia naruszenia tych przepisów wszczynają się postępowanie w sprawie cofnięcia licencji.”,
- c) w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) nie przedstawił, w wyznaczonym terminie, informacji i dokumentów, o których mowa w art. 8 ust. 2 i 3, art. 14 i art. 83,”,
- d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
- „4. Przedsiębiorca jest obowiązany zwrócić dokumenty, o których mowa w art. 11, organowi, który udzielił licencji, niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o cofnięciu licencji stała się ostateczna.”;
- 11) w art. 18:
- a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) w krajowym transporcie drogowym — wydanego, w zależności od zasięgu tych przewozów odpowiednio przez:
- a) wójta — na wykonywanie przewozów na liniach komunikacyjnych na obszarze gminy,
- b) burmistrza albo prezydenta miasta — na wykonywanie przewozów na liniach komunikacyjnych w komunikacji miejskiej,
- c) burmistrza albo prezydenta miasta, któremu powierzono to zadanie na mocy porozumienia, o którym mowa w art. 4 pkt 7a — na wykonywanie przewozów na liniach komunikacyjnych w komunikacji miejskiej w granicach określonych w art. 4 pkt 7a lit. a albo lit. b,
- d) burmistrza albo prezydenta miasta, będącego siedzibą związku międzygminnego, o którym mowa w art. 4 pkt 7a — na wykonywanie przewozów na liniach komuni-

kacyjnych na obszarze gmin, które utworzyły związek międzygminny,

- e) starostę, w uzgodnieniu z wójtami, burmistrzami lub prezydentami miast właściwymi ze względu na planowany przebieg linii komunikacyjnej — na wykonywanie przewozów na liniach komunikacyjnych na obszarze powiatu, z wyłączeniem linii komunikacyjnych określonych w lit. a—d,
- f) marszałka województwa, w uzgodnieniu ze starostami właściwymi ze względu na planowany przebieg linii komunikacyjnej — na wykonywanie przewozów na liniach komunikacyjnych wykraczających poza obszar co najmniej jednego powiatu, jednakże niewykraczających poza obszar województwa,
- g) marszałka województwa właściwego dla siedziby albo miejsca zamieszkania przedsiębiorcy, w uzgodnieniu z marszałkami województw właściwymi ze względu na planowany przebieg linii komunikacyjnej — na wykonywanie przewozów na liniach komunikacyjnych wykraczających poza obszar co najmniej jednego województwa,”

b) po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Organ wydający zezwolenia wydaje przedsiębiorcy wypis lub wypisy z zezwoleń w liczbie określonej we wniosku przedsiębiorcy.”;

12) po art. 18 dodaje się art. 18a w brzmieniu:

„Art. 18a. Przewoźnik wykonujący regularne przewozy osób, poza uprawnieniami pasażerów do ulgowych przejazdów określonymi w odrębnych przepisach, uwzględnia także uprawnienia pasażerów do innych ulgowych przejazdów, jeżeli podmiot, który ustanawia te ulgi, ustali z przewoźnikiem, w drodze umowy, warunki zwrotu kosztów stosowania tych ulg.”;

13) po art. 19 dodaje się art. 19a w brzmieniu:

„Art. 19a. 1. Wykonywanie międzynarodowego transportu drogowego osób na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez zagranicznego przewoźnika drogowego pojazdem samochodowym przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą wymaga zezwolenia ministra właściwego do spraw transportu.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również w przypadku przejazdu pojazdu samochodowego bez osób podróżnych.”;

14) w art. 20 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, wzór zezwolenia, o którym mowa w art. 19a, oraz wzór zezwole-

nia i wypisu z zezwolenia, o którym mowa w art. 18, uwzględniając zakres niezbędnych danych.”;

15) w art. 21 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się kserokopię licencji i dokumenty, o których mowa w art. 22.”;

16) w art. 22:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do wniosku o wydanie zezwolenia na wykonywanie przewozów regularnych w krajowym transporcie drogowym dołącza się:

- 1) proponowany rozkład jazdy uwzględniający przystanki, godziny odjazdów środków transportowych, długość linii komunikacyjnej, podaną w kilometrach, i odległości między przystankami, kursy oraz liczbę pojazdów niezbędnych do wykonywania codziennych przewozów, zgodnie z rozkładem jazdy,
- 2) schemat połączeń komunikacyjnych z zaznaczoną linią komunikacyjną i przystankami,
- 3) potwierdzenie uzgodnienia zasad korzystania z obiektów dworcowych i przystanków, dokonanego z ich właścicielami lub zarządzającymi,
- 4) zobowiązanie do zamieszczania informacji o godzinach odjazdów na tabliczkach przystankowych na przystankach,
- 5) cennik,
- 6) wykaz pojazdów, z określeniem ich liczby oraz liczby miejsc, którymi wnioskodawca zamierza wykonywać przewozy.”,

b) w ust. 2 pkt 4 i 5 otrzymują brzmienie:

- „4) schemat połączeń komunikacyjnych z zaznaczoną linią komunikacyjną i przystankami,
- 5) cennik.”,

c) w ust. 3:

— pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przebieg trasy przewozu dla każdej grupy osób, uwzględniający miejsce początkowe i docelowe przewozu, długość tej trasy podaną w kilometrach oraz przejścia graniczne,”,

— pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) schemat połączeń komunikacyjnych z zaznaczoną trasą przewozu,”,

d) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Do wniosku o wydanie zezwolenia na wykonywanie przewozów regularnych specjalnych w krajowym transporcie drogowym dołącza się:

- 1) informację określającą grupę osób, która będzie uprawniona do korzystania z przewozu,
 - 2) proponowany rozkład jazdy uwzględniający przystanki, godziny odjazdów i przyjazdów środków transportowych, długość linii komunikacyjnej, podaną w kilometrach, i odległości między przystankami oraz liczbę pojazdów niezbędnych do wykonywania codziennych przewozów, zgodnie z rozkładem jazdy,
 - 3) schemat połączeń komunikacyjnych z zaznaczoną linią komunikacyjną i przystankami,
 - 4) potwierdzenie uzgodnienia zasad korzystania z obiektów dworcowych i przystanków innych niż zlokalizowanych przy drogach publicznych, ustalone z ich właścicielami lub zarządzającymi.
5. Do wniosku w sprawach, o których mowa w ust. 2 i 3, dołącza się informację potwierdzającą przekazanie marszałkom właściwych województw schematu połączeń komunikacyjnych z zaznaczoną trasą przewozu.”;
- 17) po art. 22 dodaje się art. 22a w brzmieniu:
- „Art. 22a. 1. Organy, o których mowa w art. 18 ust. 1 pkt 1:
- 1) odmawiają udzielenia lub zmiany zezwolenia na wykonywanie przewozów regularnych w krajowym transporcie drogowym w przypadku, gdy wnioskodawca nie jest w stanie świadczyć usług będących przedmiotem wniosku, korzystając z pojazdów pozostających w jego bezpośredniej dyspozycji,
 - 2) mogą odmówić udzielenia lub zmiany zezwolenia na wykonywanie przewozów regularnych w krajowym transporcie drogowym, w przypadku wystąpienia jednej z następujących okoliczności:
 - a) zostanie wykazane, że projektowana linia regularna stanowić będzie zagrożenie dla już istniejących linii regularnych, z wyjątkiem sytuacji, kiedy linie te są obsługiwane tylko przez jednego przewoźnika lub przez jedną grupę przewoźników,
 - b) zostanie wykazane, że wydanie zezwolenia ujemnie wpłynie na rentowność porównywalnych usług kolejowych na liniach bezpośrednio związanych z trasą usług drogowych,
 - c) wnioskodawca nie wykonuje, na skutek okoliczności zależnych od niego, krajowych przewozów regularnych na innych obsługiwanych liniach komunikacyjnych, co najmniej przez 7 dni,
 - d) wnioskodawca nie przestrzega warunków określonych w posiadanym już zezwoleniu lub wykonuje przewozy niezgodnie z posiadanym zezwoleniem.
2. Organy, o których mowa w art. 18 ust. 1 pkt 1, mogą odmówić udzielenia zezwolenia lub zmiany zezwolenia na wykonywanie przewozów regularnych specjalnych w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 oraz pkt 2 lit. a i d.
3. Podjęcie decyzji w sprawie wydania nowego lub zmiany istniejącego zezwolenia na linie komunikacyjne o długości do 100 km, w szczególności w zakresie zwiększenia pojemności pojazdów, częstotliwości ich kursowania, zmiany godzin odjazdów z poszczególnych przystanków powinno być poprzedzone analizą sytuacji rynkowej w zakresie regularnego przewozu osób.
4. Za czynności związane z opracowaniem analizy, o której mowa w ust. 3, organ właściwy do spraw zezwoleń pobiera opłatę od wnioskodawcy.
5. Analizę, o której mowa w ust. 3, przeprowadza organ właściwy do spraw zezwoleń co najmniej raz w roku, z uwzględnieniem:
- 1) istniejącej komunikacji, w tym rodzaju pojazdów, godzin ich odjazdów lub częstotliwości kursów oraz ich dostosowanie do potrzeb społecznych,
 - 2) dotychczasowego wywiązywania się przewoźników posiadających zezwolenia z realizacji przewozów i stosowanych taryf,
 - 3) przewidywanych zmian w natężeniu przewozu podróżnych,
 - 4) miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy lub planu zagospodarowania przestrzennego województwa.
6. Organ przeprowadzający analizę, o której mowa w ust. 3, zasięga opinii w sprawie proponowanych zmian w zakresie udzielanych lub zmienianych zezwoleń od organizacji konsumentów.
7. Organy, o których mowa w art. 18 ust. 1, mogą realizować zadania, o których mowa w ust. 3, poprzez włą-

sne jednostki lub inne wyspecjalizowane podmioty.

8. Minister właściwy do spraw transportu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, stawki opłat uiszczanych przez przewoźników drogowych za czynności określone w ust. 3 w wysokości nie wyższej niż 5 zł za każde 1 000 km planowanego rocznego przebiegu danej linii komunikacyjnej oraz nie mniejszej niż 100 zł za daną linię komunikacyjną, mając na uwadze ilość linii komunikacyjnych oraz stopień zaspokojenia potrzeb przewozowych, a także sytuację rynkową na danym terenie w zakresie regularnego przewozu osób.”;

18) w art. 24 w ust. 4 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) odstąpienia zezwolenia osobie trzeciej, przy czym nie jest odstąpieniem zezwolenia powierzenie wykonania przewozu innemu przewoźnikowi, o którym mowa w art. 5 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. — Prawo przewozowe (Dz. U. z 2000 r. Nr 50, poz. 601, z 2001 r. Nr 125, poz. 1371 oraz z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 130, poz. 1112).”;

19) w art. 29 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wykonywanie przez zagranicznego przewoźnika przewozu kabotażowego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wymaga uzyskania zezwolenia, które wydaje minister właściwy do spraw transportu, o ile umowy międzynarodowe nie stanowią inaczej.”;

20) w art. 33:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Obowiązek uzyskania zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy przewozów drogowych wykonywanych:

1) w ramach powszechnych usług pocztowych,

2) przez podmioty, niebędące przedsiębiorcami, o których mowa w art. 3 ust. 2 pkt 3, z tym że w przypadku działalności wytwórczej w rolnictwie dotyczącej upraw rolnych oraz chowu i hodowli zwierząt, ogrodnictwa, warzywnictwa, leśnictwa i rybactwa śródlądowego obowiązek uzyskania zaświadczenia nie dotyczy rolnika w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 1998 r. Nr 7, poz. 25, Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 756, z 1999 r. Nr 60, poz. 636, z 2000 r. Nr 45, poz. 531, z 2001 r. Nr 73, poz. 764, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 oraz z 2003 r. Nr 45, poz. 391),

3) przez przedsiębiorców posiadających uprawnienia do wykonywania transportu drogowego.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać: oznaczenie przedsiębiorcy, jego siedzibę (miejsce zamieszkania) i adres, numer w rejestrze przedsiębiorców albo w ewidencji działalności gospodarczej, rodzaj i zakres wykonywania przewozów drogowych na potrzeby własne oraz rodzaj i liczbę pojazdów samochodowych.”,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Zaświadczenie na krajowy niezarobkowy przewóz drogowy uprawnia do wykonywania przewozów wyłącznie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3b. Zaświadczenie na międzynarodowy niezarobkowy przewóz drogowy uprawnia do wykonywania przewozów z przekroczeniem granicy Rzeczypospolitej Polskiej. Zaświadczenie to uprawnia również do wykonywania niezarobkowego przewozu drogowego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z rodzajem przewozów w nim określonych.”,

d) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Przepis art. 14 ust. 1 stosuje się odpowiednio.”,

e) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Zaświadczenie oraz wypis lub wypisy z zaświadczenia wydaje właściwy dla siedziby przedsiębiorcy starosta na okres do 5 lat.”;

21) w art. 34:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Wykonywanie międzynarodowego przewozu drogowego na potrzeby własne może wymagać uzyskania odpowiedniego zezwolenia, jeżeli umowy międzynarodowe, którymi Rzeczpospolita Polska jest związana, tak stanowią.

2. Do wniosku o wydanie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, przedsiębiorca, z zastrzeżeniem art. 33 ust. 2, obowiązany jest dołączyć zaświadczenie określone w art. 33 ust. 1.”;

b) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Przy wykonywaniu międzynarodowego przewozu drogowego osób na potrzeby własne jest wymagany formularz jazdy, o którym mowa w art. 27.

5. Minister właściwy do spraw transportu prowadzi rejestr pojazdów i przedsiębiorców wykonujących międzynarodowy przewóz drogowy na potrzeby własne, z zastrzeżeniem ust. 6.”,

c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Minister właściwy do spraw transportu odmawia wydania zezwolenia na wykonywanie międzynarodowego przewozu drogowego

na potrzeby własne przez okres 3 lat od dnia stwierdzenia wykonywania przewozu niezgodnie z wydanym zaświadczeniem.”;

22) w art. 35 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Przedsiębiorca wykonujący transport drogowy jest zwolniony z obowiązku uzyskania zezwolenia, jeżeli umowy międzynarodowe, którymi Rzeczpospolita Polska jest związana, tak stanowią.”;

23) w art. 38 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw transportu wyznacza jednostki certyfikujące, akredytowane zgodnie z odrębnymi przepisami, przy których działają komisje egzaminacyjne.

3. Jednostki, o których mowa w ust. 2, wydają certyfikaty kompetencji zawodowych i przekazują informacje o ich wydaniu do centralnego rejestru tych certyfikatów prowadzonego przez ministra właściwego do spraw transportu.”;

24) w art. 39 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) jednostki certyfikujące, o których mowa w art. 38 ust. 2 i 3,”;

25) po rozdziale 7 dodaje się rozdział 7a w brzmieniu:

„Rozdział 7a

Kierowcy wykonujący transport drogowy lub przewozy na potrzeby własne

Art. 39a. 1. Przewoźnik drogowy może zatrudnić kierowcę, jeżeli osoba ta:

- 1) ukończyła 21 lat, z zastrzeżeniem ust. 2,
- 2) posiada odpowiednie uprawnienie do kierowania pojazdem samochodowym określone w ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. — Prawo o ruchu drogowym,
- 3) ukończyła odpowiedni kurs dokształcający kierowców, o którym mowa w art. 39b ust. 1,
- 4) nie ma przeciwwskazań zdrowotnych do pracy na stanowisku kierowcy,
- 5) nie ma przeciwwskazań psychologicznych do pracy na stanowisku kierowcy.

2. Wymaganie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, nie dotyczy kierowcy wykonującego transport drogowy rzeczy pojazdem samochodowym lub zespołem pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej od 3,5 t do 7,5 t.

Art. 39b. 1. Osoba ubiegająca się o zatrudnienie po raz pierwszy na stanowisku kierowcy wykonującego transport drogowy jest

obowiązana ukończyć kurs dokształcający:

- 1) kierowców przewożących rzeczy — dla kierowców pojazdów samochodowych konstrukcyjnie przystosowanych do przewozu rzeczy,
 - 2) kierowców przewożących osoby — dla kierowców pojazdów samochodowych przeznaczonych konstrukcyjnie do przewozu powyżej 5 osób łącznie z kierowcą.
2. Kursy dokształcające, o których mowa w ust. 1, zwane dalej „kursami”, są prowadzone przez wojewódzkie ośrodki ruchu drogowego, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. — Prawo o ruchu drogowym.
3. Wojewódzki ośrodek ruchu drogowego przy organizacji i realizacji kursów jest zobowiązany do współpracy z organizacjami zrzeszającymi kierowców i przewoźników drogowych o zasięgu ogólnokrajowym.
4. Współpraca, o której mowa w ust. 3, obejmuje zwłaszcza uzgodnienie szczegółowego programu kursu oraz warunków i miejsca jego przeprowadzenia.
5. Dyrektor wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego potwierdza ukończenie kursu przez wydanie zaświadczenia o jego ukończeniu, a także prowadzi rejestr osób przeszkolonych i wydanych zaświadczeń.
6. Nadzór nad prowadzeniem kursów sprawuje wojewoda. W ramach nadzoru wojewoda może:
- 1) kontrolować sposób prowadzenia kursów oraz dokumentację z nimi związaną,
 - 2) zawiesić prowadzenie kursów do czasu usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości.
7. Minister właściwy do spraw transportu, określi, w drodze rozporządzenia, ramowy program kursów, o których mowa w ust. 1, minimalny czas ich trwania, wzór zaświadczenia oraz rejestru, o których mowa w ust. 5, mając na względzie podniesienie kwalifikacji zawodowych kierowców wykonujących transport drogowy.
- Art. 39c. 1. Kierowca wykonujący transport drogowy podlega badaniom lekarskim przeprowadzanym w celu stwierdzenia istnienia lub braku przeciwwskazań zdrowotnych do wykonywania pracy na stanowisku kierowcy.
2. Badania lekarskie, o których mowa w ust. 1, są wykonywane, z zastrzeże-

niem ust. 3, w zakresie i na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. — Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.²⁾), zwany dalej „Kodeksem pracy”, z tym że badania okresowe przeprowadza się do czasu ukończenia przez kierowcę:

- 1) 55 lat — co 5 lat,
- 2) od 56 lat do 65 lat — co 2 lata,
- 3) powyżej 65 roku — corocznie.

3. Zakres badań lekarskich, o których mowa w ust. 1, obejmuje ponadto ustalenie istnienia lub braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdami, zgodnie z ustawą z dnia 20 czerwca 1997 r. — Prawo o ruchu drogowym.

4. Badania lekarskie, o których mowa w ust. 1, wykonują lekarze uprawnieni do wykonywania badań profilaktycznych, o których mowa w przepisach Kodeksu pracy, i posiadający dodatkowo uprawnienia do przeprowadzania badań lekarskich kandydatów na kierowców i kierowców określone w odrębnych przepisach.

Art. 39d. 1. Kierowca wykonujący transport drogowy podlega badaniom psychologicznym przeprowadzanym w celu stwierdzenia istnienia lub braku przeciwwskazań psychologicznych do wykonywania pracy na stanowisku kierowcy.

2. Badania psychologiczne, o których mowa w ust. 1, są wykonywane:

- 1) w wieku do 55 lat — co 5 lat,
- 2) w wieku od 56 lat do 65 lat — co 2 lata,
- 3) powyżej 65 roku życia — corocznie.

3. Badania psychologiczne, o których mowa w ust. 1, są wykonywane w zakresie i na zasadach określonych dla kierowców w ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. — Prawo o ruchu drogowym.

Art. 39e. 1. Przewoźnik drogowy jest obowiązany do:

- 1) kierowania kierowców na badania lekarskie i psychologiczne, o których mowa odpowiednio w art. 39c i 39d,
- 2) pokrywania kosztów badań lekarskich i psychologicznych,

3) przechowywania przez cały okres zatrudnienia kierowcy orzeczeń lekarskich i psychologicznych oraz zaświadczeń o ukończeniu kursów doszkalających, jeżeli kursy te są wymagane,

4) prowadzenia dokumentacji: dotyczącej pracy kierowcy, a w szczególności pojazdów, którymi kierowca wykonywał przewozy, oraz czasu pracy kierowcy; przepis ten dotyczy dokumentacji prowadzonej niezależnie od ewidencji czasu pracy, o której mowa w art. 129¹¹ Kodeksu pracy,

5) przekazania kierowcy z chwilą rozwiązania stosunku pracy orzeczeń i zaświadczeń, o których mowa w pkt 3, oraz wyciągu z dokumentacji, o której mowa w pkt 4,

6) wystawienia kierowcy zaświadczenia poświadczającego jego zatrudnienie oraz spełnianie wszystkich wymagań określonych ustawą.

2. Spełnienie przez przedsiębiorcę będącego pracodawcą obowiązku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, uznaje się za równoznaczne ze spełnieniem obowiązków pracodawcy w zakresie wykonywania wstępnych i okresowych badań lekarskich, o których mowa w art. 229 § 1 i 2 Kodeksu pracy.

3. Minister właściwy do spraw transportu, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób postępowania z dokumentacją związaną z pracą kierowcy oraz ustali wzory stosowanych dokumentów, w tym wzór zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, uwzględniając zakres niezbędnych informacji.

Art. 39f. Wymagania, o których mowa:

1) w art. 39a—39e, stosuje się odpowiednio do przedsiębiorcy osobiście wykonującego transport drogowy lub osób wykonujących osobiście przewozy na rzecz tego przedsiębiorcy,

2) w art. 39a ust. 1 pkt 2, 4 i 5 oraz art. 39c—39e, stosuje się odpowiednio do przedsiębiorcy osobiście wykonującego przewozy na potrzeby własne lub kierowcy przez niego zatrudnionego.”;

26) w art. 41:

a) w ust. 1:

— pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wydania zezwolenia lub zmiany zezwolenia, wydania wypisu z zezwolenia na wykonywanie przewozu regularnego, przewozu regularnego specjalnego, przewozu wahadłowego lub przewozu okazjonalnego,”

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 717, z 1999 r. Nr 99, poz. 1152, z 2000 r. Nr 19, poz. 239, Nr 43, poz. 489, Nr 107, poz. 1127 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 11, poz. 84, Nr 28, poz. 301, Nr 52, poz. 538, Nr 99, poz. 1075, Nr 111, poz. 1194, Nr 123, poz. 1354, Nr 128, poz. 1405 i Nr 154, poz. 1805 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 135, poz. 1146, Nr 196, poz. 1660, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679.

— pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) wydania zaświadczenia lub zmiany zaświadczenia, wydania wypisu z zaświadczenia o zgłoszeniu działalności w zakresie przewozów na potrzeby własne,”

— po pkt 5 dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) wydania zezwolenia zagranicznemu przewoźnikowi na wykonanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przewozu w międzynarodowym transporcie drogowym osób pojazdem samochodowym przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą.”

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw transportu może, w drodze rozporządzenia, upoważnić, na określonych warunkach, do pobierania opłat za czynności administracyjne w międzynarodowym transporcie drogowym, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 4 i 6, jednostkę określoną w art. 17 ust. 2 lub polskie organizacje o zasięgu ogólnokrajowym zrzeszające międzynarodowych przewoźników drogowych, mając na względzie usprawnienie procedur pobierania opłat.”

27) w art. 42 w ust. 1:

a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) komunikacji miejskiej,”

b) dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) zakładów pracy chronionej lub zakładów aktywności zawodowej.”

28) po art. 42 dodaje się art. 42a w brzmieniu:

„Art. 42a. Przepisu art. 42 nie stosuje się do podmiotów niebędących przedsiębiorcami, a zaliczonych do sektora finansów publicznych.”

29) w art. 43 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw transportu może, w drodze rozporządzenia, wprowadzić dla przedsiębiorców zagranicznych opłaty, o których mowa w ust. 1, określając ich wysokość, tryb wnoszenia oraz jednostki właściwe do ich pobierania.”

30) w art. 44:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jednostki, o których mowa w art. 17 ust. 2, art. 26 pkt 2, art. 32 pkt 2, art. 42 ust. 3 oraz art. 43 ust. 2, otrzymują prowizję od pobranych opłat, w wysokości nie mniejszej niż 7% i nie większej niż 10%, z zastrzeżeniem ust. 1b.”

b) dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. Jednostka, o której mowa w art. 17 ust. 2, otrzymuje prowizję w wysokości nie więk-

szej niż 14% od opłat pobranych z tytułu wydania zezwolenia zagranicznego, wydania zezwolenia zagranicznemu przewoźnikowi na wykonanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przewozu w międzynarodowym transporcie drogowym osób pojazdem samochodowym przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą, udzielenia licencji lub zmiany licencji, wydania wypisu z licencji, wydania wtórnika licencji, przeniesienia uprawnień wynikających z licencji oraz wyrażenia zgody na wykonywanie uprawnień wynikających z licencji w międzynarodowym transporcie drogowym.”

31) w art. 46:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Wpływy uzyskane z opłat z tytułu zezwoleń dla zagranicznych przewoźników drogowych na wykonywanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej międzynarodowego transportu drogowego osób pojazdem samochodowym przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu nie więcej niż 9 osób łącznie z kierowcą są przekazywane na wyodrębniony rachunek środków specjalnych jednostki, o której mowa w ust. 1.”

b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Wpływy uzyskane z innych opłat niż wymienione w ust. 1 i 1a stanowią odpowiednio dochód właściwego organu samorządu terytorialnego lub budżetu państwa.

3. Część wpływów, o których mowa w ust. 1 i 1a, może zostać przeznaczona na poprawę bezpieczeństwa ruchu drogowego i budowy autostrad oraz na druk kart opłat za przejazd po drogach krajowych.”

32) w art. 50 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) dokumentów związanych z wykonywaniem transportu drogowego lub przewozów na potrzeby własne oraz przestrzegania warunków w nich określonych,

2) dokumentów przewozowych związanych z wykonywaniem transportu drogowego lub przewozów na potrzeby własne, o których mowa w art. 1,”

33) art. 51 otrzymuje brzmienie:

„Art. 51. 1. Zadania Inspekcji Transportu Drogowego określone w niniejszym rozdziale wykonują następujące organy:

1) Główny Inspektor Transportu Drogowego,

2) wojewódzki inspektor transportu drogowego.

2. Organy wymienione w ust. 1 wykonują zadania Inspekcji Transportu Drogowego zgodnie z kompetencjami określono-

nymi w ustawie i przepisach odrębnych.

3. Główny Inspektor Transportu Drogowego koordynuje, nadzoruje i kontroluje działalność wojewódzkich inspektorów transportu drogowego.
4. Wojewódzki inspektor transportu drogowego kieruje działalnością wojewódzkiego inspektoratu transportu drogowego.
5. Czynności związane z realizacją zadań określonych w art. 50 w zakresie określonym w art. 68—75 wykonują inspektorzy wojewódzkich inspektoratów transportu drogowego, zwani dalej „inspektorami”.
6. W sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji organem właściwym jest wojewódzki inspektor, a organem wyższego stopnia w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego — Główny Inspektor.”;

34) w art. 53 ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

- „4. Wojewódzkiego inspektora transportu drogowego powołuje, po zasięgnięciu opinii wojewody, Główny Inspektor Transportu Drogowego. Wojewódzkiego inspektora transportu drogowego odwołuje Główny Inspektor Transportu Drogowego.
5. Zastępcę wojewódzkiego inspektora transportu drogowego powołuje i odwołuje Główny Inspektor Transportu Drogowego na wniosek wojewódzkiego inspektora transportu drogowego.”;

35) w art. 54 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

- „2. Główny Inspektor Transportu Drogowego:
- 1) opracowuje kierunki działania Inspekcji w porozumieniu z organizacjami zrzeszającymi przewoźników o zasięgu ogólnokrajowym i plany kontroli o znaczeniu ogólnokrajowym, zatwierdzone przez ministra właściwego do spraw transportu,
 - 2) określa metody i formy wykonywania zadań przez Inspekcję, w zakresie nieobjętym innymi przepisami wydanymi na podstawie ustawy,
 - 3) organizuje kursy specjalistyczne i szkolenia inspektorów.”;

36) art. 66 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 66. 1. Inspektorzy wykonujący zadania określone w art. 50 ustawy mogą być wyposażeni w broń palną.
2. Pozwolenie na broń palną na okaziciela wydaje, na wniosek wojewódzkiego inspektora, w trybie określonym w ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz. U. Nr 53, poz. 549, z 2001 r.

Nr 27, poz. 298, z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 117, poz. 1007 oraz z 2003 r. Nr 52, poz. 451 i Nr 80, poz. 718), właściwy miejscowo komendant wojewódzkiej Policji.

3. Wojewódzki inspektor dokonuje zakupu broni palnej i amunicji według zasad określonych w przepisach o broni i amunicji.
4. Wojewódzki inspektor występuje z wnioskiem do właściwego miejscowo komendanta wojewódzkiej Policji o dopuszczenie inspektora do posiadania broni palnej oraz amunicji na zasadach określonych w przepisach o broni i amunicji.
5. Inspektorzy, po zakończeniu pracy, są obowiązani do codziennego zdawania broni i amunicji do podręcznego magazynku broni, znajdującego się w najbliższej jednostce Policji, gdzie inspektor wykonywał swoje zadanie służbowe.”;

37) w art. 67 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Inspekcja współdziała w szczególności z: Policją, Agencją Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencją Wywiadu, Biurem Ochrony Rządu, Żandarmerią Wojskową, Strażą Graniczną, Służbą Celną, kontrolą skarbową, Państwową Inspekcją Pracy, Inspekcją Handlową, Inspekcją Ochrony Środowiska, Inspekcją Weterynaryjną i zarządcami dróg — w zakresie bezpieczeństwa i porządku ruchu na drogach publicznych oraz zwalczania przestępstw i wykroczeń drogowych dokonywanych w zakresie transportu drogowego lub w związku z tym transportem, z uwzględnieniem właściwości i kompetencji tych organów oraz zadań Inspekcji.”;

38) w art. 68 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Kontroli, o której mowa w art. 50 i 87, z zastrzeżeniem ust. 2, podlegają:
- 1) kierowcy wykonujący transport drogowy lub przewóz na potrzeby własne,
 - 2) przedsiębiorcy wykonujący transport drogowy lub przewóz na potrzeby własne,
 - 3) podmioty, o których mowa w art. 3 ust. 2 — zwani dalej „kontrolowanymi”.”;

39) w art. 69:

- a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:
- „2. Głównemu Inspektorowi, wojewódzkiemu inspektorowi, ich zastępcom, inspektorom oraz pracownikom inspektoratów wykonujących zadania z zakresu nadzoru i kontroli pracy inspektorów przysługuje umundurowanie służbowe.
3. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, dystynkcje

i wzór umundurowania, o którym mowa w ust. 2, normy umundurowania i sposób jego przydziału oraz zasady i sposób noszenia umundurowania, jak również ustali kryteria przydziału umundurowania, warunki jego używania, mając na uwadze okres używalności umundurowania.”;

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Minister właściwy do spraw transportu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość i warunki przyznawania równoważnika pieniężnego w zamian za umundurowanie, uwzględniając:

- 1) elementy umundurowania stanowiące podstawę do określenia wysokości równoważnika,
- 2) sposób ustalania wysokości równoważnika,
- 3) tryb i przypadki przyznawania, zwrotu i zawieszania wypłaty równoważnika,
- 4) terminy wypłacania lub zwrotu równoważnika.”;

40) w art. 72:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) udostępnić pojazd, a w uzasadnionych przypadkach wynikających z przeprowadzonej kontroli pojazdu na drodze, obiekt, siedzibę przedsiębiorcy oraz wszystkie pomieszczenia, w których przedsiębiorca prowadzi działalność gospodarczą bądź też przechowuje mienie przedsiębiorstwa,”

b) po pkt 4 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) umożliwić przekazanie, za potwierdzeniem odbioru, kopii dokumentów oraz oryginału zapisu urządzenia samoczynnie rejestrującego prędkość jazdy, czas jazdy i postoju, których kontrola będzie dokonywana poza siedzibą przedsiębiorcy.”;

41) w art. 75 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) przez organy Państwowej Inspekcji Pracy,”;

42) w art. 80 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Ewidencja obejmuje również informacje o przeprowadzonych kontrolach, w trakcie których nie stwierdzono naruszeń, o których mowa w ust. 1.”;

43) art. 86 otrzymuje brzmienie:

„Art. 86. 1. Organ udzielający licencji lub zezwolenia może powierzyć, w drodze porozumienia, czynności kontrolne organowi administracji publicznej lub innemu organowi państwowemu.

2. Nadzór nad wydawaniem licencji i zezwoleń w krajowym transporcie drogo-

wym, a także zaświadczeń przy przewozach na potrzeby własne, sprawuje wojewódzki inspektor transportu drogowego.”;

44) w art. 87:

a) w ust. 1 w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) przy wykonywaniu międzynarodowych przewozów okazjonalnych lub wahadłowych, a także międzynarodowych przewozów na potrzeby własne — formularz jazdy,”

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Podczas przejazdu wykonywanego w ramach transportu drogowego lub przewozu na potrzeby własne kierowca pojazdu samochodowego jest obowiązany mieć przy sobie i okazywać na żądanie uprawnionego organu kontroli zaświadczenie, o którym mowa w art. 39e ust. 1 pkt 6.”

c) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Podczas przewozu drogowego wykonywanego na potrzeby własne kontrolowany jest obowiązany mieć przy sobie i okazywać na żądanie uprawnionego organu kontroli, oprócz odpowiednich dokumentów wymaganych przy takim przewozie, określonych w ust. 1 i 1a, wypis z zaświadczenia, o którym mowa w art. 33 ust. 5.

3. Przedsiębiorca lub podmiot, o którym mowa w art. 3 ust. 2, wykonujący przewozy na potrzeby własne, odpowiedzialni są za wyposażenie kierowcy wykonującego transport drogowy lub przewóz na potrzeby własne w wymagane dokumenty.”;

45) w art. 89 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do kontroli dokumentów, o których mowa w art. 87, oraz warunków w nich określonych, uprawnieni są:

- 1) funkcjonariusze Policji,
- 2) inspektorzy Inspekcji Transportu Drogowego,
- 3) funkcjonariusze organów celnych,
- 4) funkcjonariusze Straży Granicznej,
- 5) upoważnieni pracownicy zarządców dróg publicznych — z wyłączeniem dokumentów, o których mowa w art. 87 ust. 1 pkt 1 i pkt 2 lit. a i ust. 4,
- 6) inspektorzy Państwowej Inspekcji Pracy — w odniesieniu do zapisów urządzenia rejestrującego samoczynnie prędkość jazdy oraz czas jazdy i postoju.”;

46) art. 92 otrzymuje brzmienie:

„Art. 92. 1. Kto wykonuje transport drogowy lub przewozy na potrzeby własne, naruszając obowiązki lub warunki wynikające z przepisów ustawy lub przepisów:

- 1) ustawy z dnia 28 października 2002 r. o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr 199, poz. 1671),
 - 2) ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o czasie pracy kierowców (Dz. U. Nr 123, poz. 1354 oraz z 2002 r. Nr 155, poz. 1286),
 - 3) ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. Nr 62, poz. 628, z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 113, poz. 984 i Nr 199, poz. 1671 oraz z 2003 r. Nr 7, poz. 78),
 - 4) ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2003 r. Nr 106, poz. 1002),
 - 5) ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. — Prawo o ruchu drogowym oraz w zakresie ochrony środowiska, okresowych ograniczeń ruchu pojazdów na drogach lub zakazu ruchu niektórych ich rodzajów,
 - 6) wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych
— podlega karze pieniężnej w wysokości od 50 złotych do 15 000 złotych.
2. Suma kar pieniężnych nałożonych podczas jednej kontroli nie może przekroczyć kwoty:
- 1) 15 000 złotych — w odniesieniu do kontroli drogowej,
 - 2) 30 000 złotych — w odniesieniu do kontroli w przedsiębiorstwie.
3. Jeżeli czyn będący naruszeniem przepisów, o których mowa w ust. 1, wyczerpuje jednocześnie znamiona wykroczenia, stosuje się wyłącznie przepisy niniejszej ustawy.
4. Wykaz naruszeń obowiązków lub warunków, o których mowa w ust. 1, oraz wysokości kar pieniężnych za poszczególne naruszenia określa załącznik do ustawy.”;
- 47) w art. 93:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Uprawnieni do kontroli, o których mowa w art. 89 ust. 1, mają prawo nałożyć na przedsiębiorcę wykonującego transport drogowy lub przedsiębiorcę wykonującego przewozy na potrzeby własne albo podmiot, o którym mowa w art. 3 ust. 2, karę pieniężną, w drodze decyzji administracyjnej.”,
 - b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
„1a. Decyzja, o której mowa w ust. 1, wydawana jest w imieniu organu właściwego ze względu na miejsce przeprowadzanej kontroli.”,
- c) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:
- „4. Przedsiębiorca krajowy uiszcza nałożoną karę pieniężną w terminie 21 dni od dnia jej wymierzenia; spoczywa na nim obowiązek niezwłocznego przekazania dowodu uiszczenia kary pieniężnej organowi, który ją nałożył.
 5. Od decyzji o nałożeniu kary pieniężnej przysługuje odwołanie do organu nadrzędnego w stosunku do organu, który karę tę nałożył, w terminie 14 dni od dnia doręczenia przedsiębiorcy lub innemu podmiotowi wykonującemu przewozy na potrzeby własne tej decyzji.”,
- d) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:
- „6. W przypadku uwzględnienia odwołania uiszczona kara pieniężna podlega zwrotowi w terminie 14 dni od dnia uchylecia lub zmiany decyzji o nałożeniu kary pieniężnej, a w sytuacji, kiedy o uchyleniu lub zmianie decyzji orzekł organ drugiej instancji — w terminie 14 dni od dnia otrzymania przez właściwy organ pierwszej instancji decyzji uchylającej lub zmieniającej decyzję o nałożeniu kary.”;
- 48) w art. 94:
- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Karę pieniężną uiszcza się w formie przekazu na właściwy rachunek bankowy, z tym że możliwe jest jej uiszczenie w formie gotówkowej bezpośrednio organowi, który ją nałożył, przez ukaranego niebędącego przedsiębiorcą krajowym.”,
 - b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
„2a. W przypadku, kiedy kara pieniężna nałożona została przez inspektorów Inspekcji Transportu Drogowego, możliwe jest jej uiszczenie w formie bezgotówkowej, za pomocą karty płatniczej.”,
 - c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
„3a. W przypadku, o którym mowa w ust. 2a, ukarany ponosi również koszty związane z autoryzacją transakcji i przekazem środków na właściwy rachunek bankowy.”;
- 49) w art. 95 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Uprawniony do kontroli zatrzymuje, za pokwitowaniem, dokumenty podlegające kontroli i kieruje lub usuwa pojazd, na koszt przedsiębiorcy, na najbliższy parking strzeżony do czasu:
1) uiszczenia kary pieniężnej, z zastrzeżeniem art. 93 ust. 4,
2) usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości,

3) ustąpienia zakazów lub ograniczeń ruchu, o których mowa w art. 92 ust. 1 pkt 5.”;

50) po rozdziale 11 dodaje się rozdział 11a w brzmieniu:

„Rozdział 11a

Przepisy karne

Art. 96a. 1. Kto nie wypełnia obowiązków, o których mowa w art. 14 ust. 4 i art. 15 ust. 4, podlega karze grzywny.

2. Orzekanie w sprawach, o których mowa w ust. 1, następuje w trybie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.”;

51) w art. 103:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsiębiorcy prowadzący do dnia wejścia w życie ustawy działalność gospodarczą w zakresie międzynarodowego transportu drogowego obowiązani są do dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej uzyskać odpowiednią licencję na wykonywanie tego transportu pod rygorem wygaśnięcia dotychczasowych uprawnień. Nie później niż w terminie 2 lat od dnia wejścia w życie ustawy przedsiębiorcy powinni wystąpić do ministra właściwego do spraw transportu z wnioskiem o udzielenie licencji na międzynarodowy transport drogowy.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przedsiębiorcy prowadzący do dnia wejścia w życie ustawy działalność gospodarczą w zakresie krajowego drogowego przewozu rzeczy obowiązani są do dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej uzyskać licencję na wykonywanie tego transportu pod rygorem wygaśnięcia dotychczasowych uprawnień. Nie później niż w terminie 2 lat od dnia wejścia w życie ustawy przedsiębiorcy powinni wystąpić do organu udzielającego licencji z wnioskiem o udzielenie licencji na krajowy transport drogowy rzeczy.”;

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, do czasu uzyskania licencji przedsiębiorcy są obowiązani posiadać dokument potwierdzający prowadzenie przez nich, przed dniem 1 stycznia 2002 r., działalności gospodarczej w tym zakresie.”;

52) art. 107 otrzymuje brzmienie:

„Art. 107. Z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej do przedsiębiorców zagranicznych z państw członkowskich Unii Europejskiej nie stosuje się przepisów art. 18 ust. 2, art. 19, art. 19a oraz art. 28 ust. 1.”;

53) dodaje się załącznik do ustawy w brzmieniu określonym w załączniku do niniejszej ustawy.

Art. 2. W ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. — Prawo przewozowe (Dz. U. z 2000 r. Nr 50, poz. 601, z 2001 r. Nr 125, poz. 1371 oraz z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 130, poz. 1112) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. 1. Przewoźnik jest obowiązany podać do publicznej wiadomości zakres swojego działania, a w szczególności adresy punktów odprawy i sposób zawierania umowy przewozu.

2. Przewoźnik wykonujący regularne przewozy osób jest obowiązany w szczególności podać do publicznej wiadomości rozkład jazdy środków transportowych przez zamieszczenie informacji na wszystkich dworcach i przystankach wymienionych w rozkładzie jazdy.

3. Przewoźnicy wykonujący regularne przewozy osób są obowiązani do okresowej aktualizacji i publikowania informacji o wykonywanej komunikacji.”;

2) w art. 34 w ust. 1 w pkt 1 skreśla się wyrazy „ , tryb ich uzgadniania i koordynacji, z uwzględnieniem zadań w zakresie koordynacji,”.

Art. 3. W ustawie z dnia 20 czerwca 1992 r. o uprawnieniach do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego (Dz. U. z 2002 r. Nr 175, poz. 1440 oraz z 2003 r. Nr 137, poz. 1304) art. 8a otrzymuje brzmienie:

„Art. 8a. 1. Finansowanie ustawowych uprawnień do ulgowych przejazdów należy do zadań samorządów województw, jako zadanie z zakresu administracji rządowej.

2. Samorządy województw przekazują przewoźnikom wykonującym krajowe autobusowe przewozy pasażerskie dopłaty do tych przewozów z tytułu stosowania obowiązujących ustawowych ulg w przewozach pasażerskich, z zastrzeżeniem ust. 4.

3. Kwotę dopłaty, o której mowa w ust. 2, stanowi różnica pomiędzy wartością sprzedaży biletów obliczoną według cen nieuwzględniających ustawowych ulg a wartością sprzedaży tych biletów w cenach uwzględniających te ulgi. Przy określeniu wielkości dopłaty nie uwzględnia się podatku od towarów i usług.

4. Uprawnienie do otrzymywania dopłat, o których mowa w ust. 2, nabywa przewoźnik, który:

1) posiada zezwolenie na wykonywanie przewozów regularnych osób w krajowym transporcie drogowym, wydane zgodnie z przepisami ustawy z dnia

6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. Nr 125, poz. 1371, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 89, poz. 804 i Nr 199, poz. 1671 oraz z 2003 r. Nr 137, poz. 1302 i Nr 149, poz. 1452),

- 2) stosuje kasy rejestrujące posiadające pozytywną opinię ministra właściwego do spraw finansów publicznych, które umożliwiają określenie kwoty dopłat do przewozów w podziale na poszczególne kategorie ulg ustawowych,
 - 3) zawarł umowę z samorządem województwa określającą zasady przekazywania przewoźnikom dopłat.
5. Zmiany w programach kas rejestrujących, uwzględniających zasady określone w ust. 3 i 4 pkt 2, wymagają uzyskania pozytywnej opinii ministra właściwego do spraw finansów publicznych.
6. Zasad finansowania określonych w ust. 1—4 nie stosuje się do przejazdów dzieci do lat 4 objętych ulgą 100%."

Art. 4. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. — Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2003 r. Nr 58, poz. 515, Nr 124, poz. 1152, Nr 130, poz. 1190, Nr 137, poz. 1302 i Nr 149, poz. 1451) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 38 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) zaświadczenie, o którym mowa w art. 95a ust. 1 pkt 2,“;

- 2) w art. 95:

- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Pozwolenie może uzyskać osoba, jeżeli:

- 1) ukończyła 20 lat;
- 2) przedstawiła orzeczenia: lekarskie oraz psychologiczne o braku przeciwwskazań zdrowotnych i psychologicznych do kierowania tramwajem;
- 3) odbyła wymagane szkolenie i zdała egzamin państwowy z wynikiem pozytywnym.“,

- b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Pozwolenie jest wydawane na okres wynikający z terminów badań, o których mowa w art. 122 ust. 2.“;

- 3) po art. 95 dodaje się art. 95a w brzmieniu:

„Art. 95a. 1. Kierującym pojazdem uprzywilejowanym może być osoba, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, która:

- 1) ukończyła 21 lat;
- 2) posiada zaświadczenie wydane przez pracodawcę, potwierdzające jej zatrudnienie oraz spełnienie wymagań w zakresie badań lekarskich, o których mowa w art. 122 ust. 2,

i psychologicznych, o których mowa w art. 124 ust. 2.

2. Kierującym pojazdem uprzywilejowanym Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej może być osoba, która posiada zaświadczenie wydane przez dowódcę jednostki wojskowej, potwierdzające spełnienie wymagań w zakresie badań lekarskich, o których mowa w art. 122 ust. 2, oraz psychologicznych, o których mowa w art. 124 ust. 2.

3. Kierującym pojazdem uprzywilejowanym Policji może być osoba, która posiada zaświadczenie wydane przez odpowiedni organ Policji, potwierdzające spełnienie wymagań w zakresie badań lekarskich, o których mowa w art. 122 ust. 2, oraz psychologicznych, o których mowa w art. 124 ust. 2.“;

- 4) w art. 98 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osoba posiadająca uprawnienie do kierowania pojazdem jest obowiązana niezwłocznie zawiadomić starostę o utracie prawa jazdy, pozwoleń do kierowania tramwajem, o zniszczeniu tych dokumentów w stopniu powodującym ich nieczytelność, a także zmianie stanu faktycznego wymagającego zmiany danych w nich zawartych.“;

- 5) art. 99a otrzymuje brzmienie:

„Art. 99a. Minister właściwy do spraw transportu dokonuje wyboru producenta blankietów praw jazdy i pozwoleń do kierowania tramwajem w trybie określonym przepisami o zamówieniach publicznych.“;

- 6) w art. 100 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) szczegółowe czynności organów w sprawach związanych z wydawaniem dokumentów, cofaniem i przywracaniem uprawnień do kierowania oraz wzory dokumentów stosowanych w tych sprawach.“;

- 7) w art. 106 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Starosta dokonuje wpisu osoby do ewidencji instruktorów, jeżeli spełnia ona warunki określone w art. 105 ust. 2 pkt 1—6, i wydaje jej legitymację instruktora na okres wynikający z terminów badań, o których mowa w art. 122 ust. 2.

2. Instruktor podlega kontrolnym badaniom lekarskim i badaniom psychologicznym, o których mowa w art. 122 ust. 2 i art. 124 ust. 2.“;

- 8) w art. 111 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Dyrektor wojewódzkiego ośrodka ruchu drogowego wydaje na okres wynikający z terminów badań, o których mowa w art. 122 ust. 2 i art. 124 ust. 2, legitymację egzaminatora oso-

bie, o której mowa w ust. 1, zatrudnionej w wojewódzkim ośrodku ruchu drogowego.

3. Egzaminator podlega kontrolnym badaniom lekarskim i badaniom psychologicznym, o których mowa w art. 122 ust. 2 i art. 124 ust. 2.”;

9) w art. 115 w ust. 2:

a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) wysokość opłat za wydanie prawa jazdy, pozwolenia do kierowania tramwajem, legitymacji instruktora i egzaminatora;”;

b) dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) wysokość opłat za sprawdzenie kwalifikacji kandydatów na egzaminatorów i egzaminatorów oraz wysokość wynagrodzenia członków komisji sprawdzających ich kwalifikacje.”;

10) w dziale IV uchyla się rozdział 2a;

11) art. 122 otrzymuje brzmienie:

„Art. 122. 1. Badaniu lekarskiemu przeprowadzanemu w celu stwierdzenia istnienia lub braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdem podlega:

- 1) osoba ubiegająca się o wydanie prawa jazdy;
- 2) osoba ubiegająca się o przywrócenie uprawnienia do kierowania pojazdem cofniętego ze względu na stan zdrowia;
- 3) kierujący pojazdem skierowany przez organ kontroli ruchu drogowego, jeżeli:

a) uczestniczy w wypadku drogowym, w następstwie którego jest śmierć innej osoby lub ciężki uszczerbek na jej zdrowiu,

b) kierował pojazdem w stanie nietrzeźwości lub po użyciu środka działającego podobnie do alkoholu;

4) kierujący pojazdem skierowany decyzją starosty w przypadkach nasuwających zastrzeżenia co do stanu zdrowia;

5) osoba niepełnosprawna posiadająca prawo jazdy lub pozwolenie do kierowania tramwajem, skierowana decyzją starosty na podstawie zawiadomienia powiatowego lub wojewódzkiego zespołu do spraw orzekania o stopniu niepełnosprawności;

6) kandydat na instruktora lub egzaminatora osób ubiegających się o uprawnienia do kierowania pojazdami.

2. Kierowca pojazdu uprzywilejowanego, instruktor, egzaminator oraz kierujący tramwajem podlegają kontrolnym badaniom lekarskim:

1) w wieku do 55 lat — co 5 lat,

2) w wieku od 55 lat do 65 — co 2 lata,

3) powyżej 65 roku życia — corocznie.

3. Zadania i kompetencje określone w ust. 1 pkt 4 i 5 nie mogą być powierzone w drodze porozumienia gminie.

4. Badania lekarskie przeprowadza uprawniony lekarz.

5. Przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio do kierującego tramwajem.

6. Badanie lekarskie, o którym mowa w ust. 1, jest wykonywane na koszt osoby badanej, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.

7. Badanie lekarskie, o którym mowa w ust. 2, jest przeprowadzane na koszt podmiotu zatrudniającego lub osoby badanej, gdy nie pozostaje w stosunku pracy lub służby.

8. Przeprowadzanie badań lekarskich i wydawanie orzeczeń podlega kontroli wojewody.

9. W stosunku do osób, o których mowa w art. 97 ust. 3, decyzję o skierowaniu na badanie lekarskie, w trybie określonym w ust. 1 pkt 4, wydaje wojewoda mazowiecki.”;

12) art. 124 otrzymuje brzmienie:

„Art. 124. 1. Badaniu psychologicznemu przeprowadzanemu w celu orzeczenia istnienia lub braku przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdem podlega:

1) kandydat na instruktora lub egzaminatora osób ubiegających się o uprawnienia do kierowania pojazdami oraz osoba ubiegająca się o pozwolenie do kierowania tramwajem;

2) kierujący pojazdem silnikowym skierowany, w drodze decyzji, przez organ kontroli ruchu drogowego, jeżeli:

a) kierował pojazdem w stanie nietrzeźwości lub po użyciu środka działającego podobnie do alkoholu,

b) przekroczył liczbę 24 punktów otrzymanych na podstawie art. 130 ust. 1;

- 3) kierujący będący sprawcą wypadku drogowego, w którym jest zabity lub ranny;
- 4) kierujący skierowany przez lekarza, jeżeli w wyniku badania lekarskiego stwierdzona zostanie konieczność przeprowadzenia badania psychologicznego;
- 5) osoba skierowana przez kierownika właściwej jednostki organizacyjnej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli jest ona przewidziana do szkolenia na kierowcę na potrzeby wojska;
- 6) osoba ubiegająca się o przywrócenie uprawnień do kierowania pojazdem silnikowym, cofniętego ze względu na istnienie przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdami.
2. Instruktor, egzaminator, kierowca pojazdu uprzywilejowanego oraz kierujący tramwajem podlegają kontrolnym badaniom psychologicznym co 5 lat do ukończenia 65 roku życia i następnie corocznie.
3. Badania, o których mowa w ust. 1 i 2, są przeprowadzane przez uprawnionego do orzekania psychologa w pracowni psychologicznej posiadającej zezwolenie wojewody.
4. Przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio do kierującego tramwajem.
5. Badanie psychologiczne jest wykonywane na koszt osoby badanej, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.”;
- 13) w art. 124b dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
- „5. Wojewoda skreśla psychologa z ewidencji psychologów uprawnionych do wykonywania badań psychologicznych i orzekania w zakresie zdolności do prowadzenia pojazdów mechanicznych w przypadku:
- 1) śmierci psychologa;
 - 2) gdy psycholog przestał spełniać wymagania określone w art. 124a ust. 2 pkt 1;
 - 3) naruszenia przez niego przepisów, zasad lub metodyki przeprowadzania badań.”;
- 14) art. 125 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 125. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu, uwzględniając konieczność przyjęcia obiektywnych i niezbędnych kryteriów oceny istnienia lub braku przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdem oraz wpływ sprawności psychicznej i fizycznej na zagrożenie bezpieczeństwa ruchu drogowego, określi, w drodze rozporządzenia:
- 1) szczegółowe warunki i tryb:
 - a) kierowania osób na badania psychologiczne;
 - b) odwoływania się od orzeczeń psychologicznych,
 - 2) szczegółowy tryb uzyskiwania i cofania uprawnień w zakresie przeprowadzania badań psychologicznych i orzekania oraz uzyskiwania i cofania zezwoleń przedsiębiorcom przeprowadzającym te badania;
 - 3) warunki, zakres i sposób prowadzenia badań psychologicznych;
 - 4) sposób postępowania z dokumentacją związaną z przeprowadzanymi badaniami psychologicznymi oraz wzory stosowanych dokumentów;
 - 5) szczegółowe warunki, jakie musi spełniać pracownia psychologiczna;
 - 6) maksymalne stawki opłat za badania psychologiczne.”;
- 15) w art. 129 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) sprawdzania dokumentów wymaganych w związku z kierowaniem pojazdem i jego użytkowaniem, zaświadczenie, o którym mowa w art. 95a ust. 1 pkt 2, a także dokumentu stwierdzającego zawarcie umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu lub stwierdzającego opłacenie składki tego ubezpieczenia;”;
- 16) po użytych w art. 2 pkt 37, w art. 39 ust. 2 pkt 5, w art. 53 ust. 1 pkt 8, w art. 62 ust. 3, w art. 63 ust. 4, w art. 64 ust. 5 pkt 2, w art. 66 ust. 1b pkt 1, ust. 4 pkt 4 i ust. 6, w art. 68 ust. 11 pkt 3, w art. 73 ust. 3, w art. 76 ust. 2, w art. 86 ust. 1 i 2, w art. 88 ust. 6, w art. 129 ust. 4, w art. 134, w art. 139 ust. 3 w różnych przypadkach wyrazach „Sił Zbrojnych” dodaje się wyrazy „Rzeczypospolitej Polskiej”.
- Art. 5.** W ustawie z dnia 5 czerwca 1998 r. o administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2001 r. Nr 80, poz. 872 i Nr 128, poz. 1407, z 2002 r. Nr 37, poz. 329, Nr 41, poz. 365, Nr 62, poz. 558, Nr 89, poz. 804 i Nr 200, poz. 1688 oraz z 2003 r. Nr 52, poz. 450 i Nr 137, poz. 1302) w załączniku w pkt 18 skreśla się kropkę i dodaje się pkt 19 w brzmieniu:
- „19) wojewódzcy inspektorzy transportu drogowego.”.
- Art. 6.** W ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. o czasie pracy kierowców (Dz. U. Nr 123, poz. 1354 oraz z 2002 r. Nr 155, poz. 1286) wprowadza się następujące zmiany:
- 1) w art. 1 w ust. 1 wyrazy „transport drogowy” zastępuje się wyrazami „przewozy drogowy”;

- 2) w art. 2:
- a) uchyla się pkt 1,
 - b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) przewóz drogowy — każde przemieszczenie pojazdu po drogach publicznych, z osobami lub ładunkiem albo bez osób lub ładunku, przeznaczonego do przewozu osób lub rzeczy w ramach transportu drogowego lub niezarobkowego przewozu drogowego,”
 - c) uchyla się pkt 3;
- 3) w art. 3 uchyla się ust. 2;
- 4) w art. 4 wyrazy „transport drogowy” zastępuje się wyrazami „przewozy drogowe”;
- 5) w art. 5:
- a) w zdaniu wstępnym po wyrazie „przewozów” dodaje się wyraz „drogowych”,
 - b) w pkt 3 po wyrazach „droga przejazdu” dodaje się wyrazy „od przystanku początkowego do przystanku końcowego”,
 - c) pkt 6 otrzymuje brzmienie:
„6) wykorzystywanymi do wykonywania robót kanalizacyjnych, drogowych i mostowych, ochrony przeciwpowodziowej, wodociągowych, gazowniczych i energetycznych, usług oczyszczania, telegraficznych, powszechnych usług pocztowych, transmisji radiowej, usług telewizyjnych oraz związanych z wykrywaniem nadajników, odbiorników radiowych lub telewizyjnych,”
 - d) w pkt 12 wyrazy „na potrzeby własne” zastępuje się wyrazami „w celach prywatnych”;
- 6) w art. 6:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Maksymalny czas prowadzenia pojazdu pomiędzy każdymi dwoma okresami dziennego odpoczynku lub między okresem dziennego i tygodniowego odpoczynku nie może przekroczyć 9 godzin, z możliwością przedłużenia do 10 godzin, nie więcej niż dwukrotnie w każdym tygodniu.”
 - b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. W każdym 24-godzinnym okresie kierowca wykorzystuje co najmniej 11 godzin nieprzerwanego odpoczynku. Odpoczynek może być skrócony nie więcej niż do 9 godzin i nie częściej niż trzykrotnie w ciągu jednego tygodnia. Równoważny okres odpoczynku kierowca ma obowiązek wykorzystać przed upływem następnego tygodnia.”
- 7) w art. 6 w ust. 4 i 6, w art. 7 w ust. 1, 3 i 4, w art. 8, w art. 9, w art. 10 w ust. 4, w art. 17 w ust. 2, w art. 20 w ust. 3, 5 i ust. 7 w pkt 3, w art. 26 w ust. 1, w art. 27 w ust. 2, w art. 30, w art. 35 w ust. 2 w pkt 3 wyraz „dobowy” użyty w różnym
- przypadku zastępuje się wyrazem „dzienny” użytym w odpowiednim przypadku;
- 8) w art. 12 pkt 8 otrzymuje brzmienie:
„8) pojazdami używanymi do przewozu towarów napędzanymi gazem lub o napędzie elektrycznym, wyposażonymi w ogranicznik prędkości, o ile pojazdy te, zgodnie z ustawą z dnia 20 czerwca 1997 r. — Prawo o ruchu drogowym, są uznane za równoważne z pojazdami napędzanymi silnikiem spalinowym lub silnikiem na olej napędowy i których dopuszczalna masa całkowita łącznie z przyczepą lub naczepą nie przekracza 3,5 t,”;
- 9) art. 15 otrzymuje brzmienie:
„Art. 15. Kierowca na żądanie osoby uprawnionej do przeprowadzenia kontroli przedstawia zapisy z przyrządu kontrolnego oraz kart drogowych za bieżący tydzień i za ostatni dzień poprzedniego tygodnia, w którym prowadził pojazd, a za dzień, w którym pojazdu nie prowadził, zaświadczenie potwierdzające fakt nieprowadzenia pojazdu.”;
- 10) w art. 17 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Maksymalny czas prowadzenia pojazdu pomiędzy każdymi dwoma okresami dziennego odpoczynku nie może przekroczyć 10 godzin.”;
- 11) art. 18 otrzymuje brzmienie:
„Art. 18. W każdym 24-godzinnym okresie kierowca wykorzystuje co najmniej 11 godzin nieprzerwanego odpoczynku.”;
- 12) po art. 27 dodaje się art. 27a w brzmieniu:
„Art. 27a. Odniesienia przewidziane w art. 24 ust. 3, art. 25 ust. 1, art. 26 i art. 27 ust. 2 do przepisów rozdziałów 2 i 3 dotyczą kierowców, do których przepisy tych rozdziałów mają zastosowanie.”;
- 13) w art. 31:
- a) w ust. 2 po wyrazach „z przyrządów kontrolnych” dodaje się wyrazy „oraz kart drogowych”;
 - b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
„3. Przepisy ust. 2 stosuje się odpowiednio do przedsiębiorcy osobiście wykonującego przewozy drogowe.”
- Art. 7.** W ustawie z dnia 6 września 2001 r. o zmianie ustawy — Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. Nr 129, poz. 1444 i Nr 154, poz. 1798 oraz z 2002 r. Nr 216, poz. 1825) w art. 4 uchyla się ust. 12.
- Art. 8.** Do postępowań administracyjnych w sprawach objętych przepisami niniejszej ustawy wszczętych, a niezakończonych przed dniem jej wejścia w życie, stosuje się przepisy tej ustawy.
- Art. 9.** Kierowcy pojazdów samochodowych używanych do przewozu osób (pasażerów) lub rzeczy, któ-

re zostały wyposażone w przyrządy kontrolne niespełniające wymagań ustawy, uwierzytelnione przed dniem 1 stycznia 2003 r., prowadzą karty drogowe, o których mowa w art. 36 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 6, do końca okresu ważności dowodu uwierzytelnienia, jednak nie dłużej niż do dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Art. 10. Kierowcy prowadzący pojazdy samochodowe używane do przewozu osób (pasażerów) lub rzeczy, zarejestrowane po raz pierwszy przed dniem 1 stycznia 1985 r., albo nieobjęte obowiązkiem wyposażenia w urządzenie rejestrujące prędkość jazdy, czas jazdy i postoju, na podstawie przepisów ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. — Prawo o ruchu drogowym, lub zwolnione z tego obowiązku, mogą prowadzić karty drogowe nie dłużej niż do dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Art. 11. 1. Kierowców posiadających świadectwa kwalifikacji wydane na podstawie art. 115b ustawy wymienionej w art. 4, lub na podstawie art. 4 ust. 12 ustawy wymienionej w art. 7, uznaje się za spełniających wymagania określone przepisami:

- 1) rozdziału 7a ustawy, o której mowa w art. 1,
- 2) art. 95 i 95a ustawy, o której mowa w art. 4

— nie dłużej jednak niż przez okres i w zakresie, na jaki zostały wydane.

2. Świadectwa kwalifikacji, o których mowa w ust. 1, uznaje się odpowiednio za równoważne z zaświadczeniem, o którym mowa w art. 39e ust. 1 pkt 6 ustawy wymienionej w art. 1 oraz w art. 95a ust. 1 pkt 2 i ust. 2 i 3 ustawy wymienionej w art. 4, nie dłużej jednak niż przez okres, na który zostały wydane.

Art. 12. Zaświadczenie o ukończeniu kursu doszkalcającego wydane na podstawie przepisów ustawy wymienionej w art. 4 uznaje się za równoważne z zaświadczeniem, o którym mowa w art. 39b ust. 5 ustawy wymienionej w art. 1.

Art. 13. Osoby wykonujące w dniu wejścia w życie ustawy przewozy na potrzeby własne są obowiązane w terminie do dnia 31 grudnia 2003 r. spełnić wymagania określone przepisami art. 39c ust. 1 oraz art. 39d ust. 1 ustawy wymienionej w art. 1.

Art. 14. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 20 ust. 2, art. 41 ust. 4, art. 43 ust. 2, art. 69 ust. 3 oraz art. 89 ust. 2 ustawy wymienionej w art. 1 zachowują moc do czasu wydania nowych przepisów wykonawczych na podstawie upoważnień w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 15. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 34 ust. 1 pkt 1 ustawy wymienionej w art. 2 zachowują moc do czasu wydania nowych przepisów wykonawczych na podstawie upoważnienia w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 100 ust. 1 pkt 1 i 2, art. 115 ust. 2 oraz art. 125 ustawy wymienionej w art. 4 zachowują moc do czasu wydania nowych przepisów wykonawczych na podstawie upoważnień w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

3. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 115c ust. 3 ustawy wymienionej w art. 4 zachowują moc do czasu wydania nowych przepisów wykonawczych na podstawie art. 39b ust. 7 ustawy wymienionej w art. 1, nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 16. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów art. 1 pkt 16, pkt 17, pkt 25, pkt 33, pkt 34, pkt 44 lit. b oraz art. 2, art. 4 pkt 1—12 i pkt 15, art. 7, art. 11 i art. 12, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2004 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

Załącznik do ustawy z dnia 23 lipca 2003 r.
(poz. 1452)

Lp.	Wyszczególnienie naruszeń	Wysokość kary w zł
I	II	III
1.1.	WYKONYWANIE TRANSPORTU DROGOWEGO LUB PRZEWOZU NA POTRZEBY WŁASNE BEZ WYMAGANEJ LICENCJI LUB BEZ WYMAGANEGO ZAŚWIADCZENIA	
1.1.1.	Wykonywanie transportu drogowego bez wymaganej licencji, z wyłączeniem taksówek	8 000
1.1.2.	Wykonywanie transportu drogowego bez posiadania w pojeździe wymaganego wypisu z licencji	500
1.1.3.	Wykonywanie transportu drogowego bez posiadania w pojeździe wymaganego wypisu z wykazu numerów rejestracyjnych w międzynarodowym transporcie drogowym rzeczy	100
1.1.4.	Wykonywanie transportu drogowego taksówką bez wymaganej licencji	3 000
1.1.5.	Wykonywanie przejazdu w ramach transportu drogowego taksówką bez posiadania przy sobie przez kierowcę wymaganej licencji	100
1.1.6.	Wykonywanie transportu drogowego taksówką z naruszeniem warunków określonych w licencji	500
1.1.7.	Wykonywanie przewozu na potrzeby własne bez wymaganego zaświadczenia	2 000
1.1.8.	Wykonywanie przewozu na potrzeby własne bez posiadania w pojeździe wymaganego wypisu z zaświadczenia	100
1.1.9.	Przejazd w ramach przewozu na potrzeby własne pojazdem prowadzonym przez osobę niebędącą przedsiębiorcą lub pracownikiem przedsiębiorcy	1 000
1.2.	WYKONYWANIE TRANSPORTU DROGOWEGO LUB PRZEWOZU NA POTRZEBY WŁASNE BEZ WYMAGANEGO ZEZWOLENIA NA PRZEWÓZ OSÓB LUB RZECZY	
1.2.1.	Wykonywanie transportu drogowego bez wymaganego zezwolenia	6 000
1.2.2.	Wykonywanie transportu drogowego osób z naruszeniem warunków określonych w zezwoleniu dotyczących: 1) dni 2) godzin odjazdu i przyjazdu 3) ustalonej trasy przejazdu lub wyznaczonych przystanków	2 000 500 3 000
1.2.3.	Wykonywanie transportu drogowego bez posiadania w pojeździe wymaganego wypisu z zezwolenia	100
1.3.	PRZEWÓZ KABOTAŻOWY	
1.3.1.	Wykonywanie przewozu kabotażowego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez wymaganego zezwolenia	15 000
1.3.2.	Wykonywanie przewozu kabotażowego bez posiadania przez kierowcę przy sobie wymaganego zezwolenia	100
1.4.	WYKONYWANIE TRANSPORTU DROGOWEGO LUB PRZEWOZU NA POTRZEBY WŁASNE Z NARUSZENIEM PRZEPISÓW DOTYCZĄCYCH UISZCZANIA OPŁAT ZA PRZEJAZD PO DROGACH KRAJOWYCH	
1.4.1.	Wykonywanie transportu drogowego lub przewozu na potrzeby własne bez uiszczenia opłaty za przejazd po drogach krajowych	3 000
1.4.2.	Wykonywanie transportu drogowego lub przewozu na potrzeby własne bez posiadania w pojeździe karty opłaty drogowej; dotyczy tylko karty opłaty miesięcznej, półrocznej i rocznej wykupionej najpóźniej w dniu poprzedzającym dzień kontroli	200

I	II	III
1.4.3.	Wykonywanie transportu drogowego lub przewozu na potrzeby własne z opłatą uiszczoną w wysokości niższej niż wymagana dla danego pojazdu samochodowego albo pojazdu samochodowego i przyczepy lub naczepy	1 000
1.4.4.	Wykonywanie transportu drogowego lub przewozu na potrzeby własne z nieprawidłowo wypełnioną kartą opłaty drogowej	500
1.5.	WYKONYWANIE TRANSPORTU DROGOWEGO LUB PRZEWOZU NA POTRZEBY WŁASNE Z NARUSZENIEM PRZEPISÓW DOTYCZĄCYCH PRZEWOZU ŻYWYCH ZWIERZĄT	
1.5.1.	Wykonywanie przewozu zwierząt przez kierowcę lub konwojenta nieposiadających kwalifikacji do transportu zwierząt	300
1.5.2.	Wykonywanie przewozu zwierząt bez sporządzenia planu trasy, jeżeli przewóz trwał będzie dłużej niż 8 godzin	500
1.5.3.	Wykonywanie przewozu zwierząt bez wymaganego orzeczenia lekarza weterynarii	500
1.5.4.	Wykonywanie międzynarodowego przewozu zwierząt bez wymaganego świadectwa zdrowia zwierząt	500
1.5.5.	Przekroczenie dopuszczalnego czasu przewozu zwierząt	500
1.5.6.	Przewóz zwierząt środkami transportu niedopuszczonymi do przewozu	1 000
1.6.	WYKONYWANIE TRANSPORTU DROGOWEGO LUB PRZEWOZU NA POTRZEBY WŁASNE Z NARUSZENIEM PRZEPISÓW DOTYCZĄCYCH PRZEWOZU DROGOWEGO TOWARÓW NIEBEZPIECZNYCH	
1.6.1.	<i>Dokumenty</i>	
1.6.1.1.	Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych bez wymaganego dokumentu przewozowego	2 000
1.6.1.2.	Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych bez posiadania w pojeździe wymaganego dokumentu przewozowego	200
1.6.1.3.	Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych z nieprawidłowo sporządzonym dokumentem przewozowym	200
1.6.1.4.	Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych bez wymaganego zaświadczenia ADR o ukończeniu szkolenia	2 000
1.6.1.5.	Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych bez posiadania w pojeździe wymaganego zaświadczenia ADR o ukończeniu szkolenia	200
1.6.1.6.	Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych bez posiadania w pojeździe wymaganych instrukcji pisemnych dla kierowcy	200
1.6.1.7.	Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych z nieprawidłowo sporządzoną instrukcją pisemną dla kierowcy	100
1.6.1.8.	Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych bez wymaganego świadectwa dopuszczenia pojazdu do przewozu niektórych towarów niebezpiecznych	6 000
1.6.1.9.	Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych bez posiadania w pojeździe wymaganego świadectwa dopuszczenia pojazdu do przewozu niektórych towarów niebezpiecznych	200
1.6.1.10.	Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych bez wymaganej kopii głównego tekstu umowy specjalnej	200
1.6.1.11.	Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych bez wymaganego certyfikatu pakowania kontenera	1 000

I	II	III
1.6.1.12.	Wykonywanie załadunku lub rozładunku towaru niebezpiecznego bez wymaganego specjalnego zezwolenia w miejscu publicznym, na obszarze zabudowanym	2 000
1.6.1.13.	Wykonywanie przewozu materiału promieniotwórczego bez wcześniejszego uzyskania zatwierdzenia przez właściwą władzę	2 000
1.6.2.	<u>Pojazd, oznakowanie pojazdu, warunki techniczne</u>	
1.6.2.1.	Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych pojazdem niewyposażonym w sprzęt gaśniczy	500
1.6.2.2.	Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych pojazdem bez wymaganego wyposażenia awaryjnego - za każdy brakujący element	100
1.6.2.3.	Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych pojazdem lub zespołem pojazdów nieoznakowanym w prawidłowy sposób tablicami barwy pomarańczowej	700
1.6.2.4.	Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych w nieprawidłowo oznakowanym kontenerze, cysternie lub wieloelementowym kontenerze do gazów	2 000
1.6.2.5.	Wykonywanie przewozu drogowego pojazdem lub zespołem pojazdów przeznaczonym do przewozu towarów niebezpiecznych z niezdjętymi lub z niezakrytymi tablicami barwy pomarańczowej	200
1.6.2.6.	Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych pojazdem bez zamontowanego lub z nieprawidłowo działającym ogranicznikiem prędkości	2 000
1.6.2.7.	Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych pojazdem z niedozwolonym lub nieprawidłowo działającym ogrzewaczem spalinowym	500
1.6.2.8.	Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych pojazdem nieodpowiadającym warunkom określonym w świadectwie dopuszczenia pojazdu	1 500
1.6.2.9.	Przewóz towaru niebezpiecznego w pojeździe bez zamontowanego wymaganego urządzenia przeciwblokującego (ABS)	1 000
1.6.3.	<u>Sposób przewozu towarów niebezpiecznych</u>	
1.6.3.1.	Wykonywanie przewozu drogowego cysterną towarów niedopuszczonych do przewozu w cysternie	6 000
1.6.3.2.	Wykonywanie przewozu drogowego luzem towarów niedopuszczonych do przewozu luzem	6 000
1.6.3.3.	Wykonywanie przewozu drogowego w sztukach przesyłki towarów niedopuszczonych do przewozu w sztukach przesyłki	6 000
1.6.3.4.	Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych pojazdem niewłaściwym do przewozu ze względu na wymagany sposób przewozu	3 000
1.6.3.5.	Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych pojazdem z naruszeniem przepisów dotyczących rozmieszczania i mocowania ładunków	700
1.6.3.6.	Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych z naruszeniem przepisów dotyczących dopuszczalnego stopnia napełnienia cysterny	4 500
1.6.3.7.	Wykonywanie przewozu drogowego materiałów reagujących ze sobą niebezpiecznie, umieszczonych w sąsiadujących komorach cysterny	5 000

I	II	III
1.6.3.8.	Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych pojazdem zanieczyszczonym pozostałościami przewożonych uprzednio w sztukach przesyłki towarów niebezpiecznych	1 500
1.6.3.9.	Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych w ilościach przekraczających ilości dozwolone	2 000
1.6.3.10.	Wykonywanie przewozu drogowego niektórych towarów niebezpiecznych z naruszeniem wymaganych środków ostrożności przy ich przewozie razem z artykułami żywnościowymi, towarami konsumpcyjnymi lub karmą dla zwierząt	1 000
1.6.4.	<u>Towary niebezpieczne i ich opakowanie</u>	
1.6.4.1.	Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych niedopuszczonych do przewozu	10 000
1.6.4.2.	Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych z naruszeniem przepisów dotyczących pakowania razem do sztuki przesyłki	3 000
1.6.4.3.	Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych bez wymaganego opakowania lub w niewłaściwym opakowaniu	500
1.6.4.4.	Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych bez wymaganego oznakowania sztuki przesyłki	200
1.6.4.5.	Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych bez stosowania nalepek ostrzegawczych - za każdą nalepkę ostrzegawczą	50
1.6.4.6.	Nieprzestrzeganie przepisów dotyczących próżnych i nieoczyszczonych opakowań	500
1.6.5.	<u>Inne naruszenia</u>	
1.6.5.1.	Wykonywanie załadunku lub rozładunku towaru niebezpiecznego w miejscu publicznym, poza obszarem zabudowanym, bez wymaganego powiadomienia właściwych władz	1 000
1.6.5.2.	Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych przy użyciu dużego kontenera, niezdatnego do użytku z powodu istotnych wad elementowych konstrukcyjnych	1 000
1.6.5.3.	Postój pojazdu przewożącego towary niebezpieczne bez wymaganego nadzoru	800
1.6.5.4.	Postój pojazdu przewożącego towary niebezpieczne bez zabezpieczenia hamulcem postojowym	500
1.6.5.5.	Używanie ognia lub nieosłoniętego płomienia w pojazdach przewożących towary klasy 1, a także w ich pobliżu oraz podczas załadunku lub rozładunku tych towarów	2 000
1.6.5.6.	Niezgłoszenie wypadku lub awarii dotyczącej towaru niebezpiecznego	2 000
1.7.	WYKONYWANIE TRANSPORTU DROGOWEGO LUB PRZEWOZU NA POTRZEBY WŁASNE Z NARUSZENIEM PRZEPISÓW DOTYCZĄCYCH PRZEWOZU ODPADÓW	
1.7.1.	Przewóz na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej odpadów niebezpiecznych bez wymaganego zezwolenia Głównego Inspektora Ochrony Środowiska	6 000
1.7.2.	Przewóz przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej odpadów niebezpiecznych bez wymaganego zezwolenia Głównego Inspektora Ochrony Środowiska	6 000

I	II	III
1.7.3.	Przywóz na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej odpadów innych niż niebezpieczne bez wymaganego zezwolenia Głównego Inspektora Ochrony Środowiska	3 000
1.7.4.	Wykonywanie przywozu, przewozu lub wwozu odpadów z naruszeniem warunków określonych w zezwoleniu, w szczególności co do trasy, ilości lub rodzaju przewożonych odpadów	3 000
1.7.5.	Przewóz drogowy odpadów innych niż niebezpieczne bez wymaganego zezwolenia	1 500
1.7.6.	Przewóz drogowy odpadów niebezpiecznych bez wymaganego zezwolenia	6 000
1.8.	WYKONYWANIE TRANSPORTU DROGOWEGO LUB PRZEWOZU NA POTRZEBY WŁASNE ARTYKUŁÓW ŻYWNOŚCIOWYCH SZYBKO PSUJĄCYCH SIĘ	
1.8.1.	Wykonywanie transportu drogowego lub przewozu na potrzeby własne bez wymaganego świadectwa zgodnie z umową o międzynarodowych przewozach szybko psujących się artykułów żywnościowych i o specjalnych środkach transportu przeznaczonych do tych przewozów	2 000
1.8.2.	Wykonywanie transportu drogowego lub przewozu na potrzeby własne bez posiadania w pojeździe wymaganego świadectwa zgodnie z umową o międzynarodowych przewozach szybko psujących się artykułów żywnościowych i o specjalnych środkach transportu przeznaczonych do tych przewozów	200
1.9.	WYKONYWANIE TRANSPORTU DROGOWEGO LUB PRZEWOZU NA POTRZEBY WŁASNE BEZ FORMULARZA JAZDY LUB Z NIEPRAWIDŁOWO WYPEŁNIONYM FORMULARZEM JAZDY	
1.9.1	Wykonywanie międzynarodowego przewozu wahałowego, okazjonalnego lub międzynarodowego niezarobkowego przewozu osób bez posiadania w pojeździe formularza jazdy	500
1.9.2.	Wykonywanie międzynarodowego przewozu wahałowego, okazjonalnego lub międzynarodowego niezarobkowego przewozu osób z nieprawidłowo wypełnionym formularzem jazdy	200
1.10.	WYKONYWANIE TRANSPORTU DROGOWEGO LUB PRZEWOZU NA POTRZEBY WŁASNE Z NARUSZENIEM PRZEPISÓW W ZAKRESIE OCHRONY ŚRODOWISKA	
1.10.1.	Przejazd pojazdem powodującym hałas przekraczający dopuszczalny poziom	200
1.10.2.	Przejazd pojazdem wydzielającym szkodliwe substancje w stopniu przekraczającym dopuszczalny poziom	300
1.11.	WYKONYWANIE TRANSPORTU DROGOWEGO LUB PRZEWOZU NA POTRZEBY WŁASNE Z NARUSZENIEM PRZEPISÓW O CZASIE PRACY	
1.11.1	Skrócenie dziennego czasu odpoczynku, przy wykonywaniu transportu drogowego lub przewozu na potrzeby własne: a) o czas do jednej godziny b) za każdą rozpoczętą kolejną godzinę	50 50
1.11.2.	Skrócenie tygodniowego czasu odpoczynku, przy wykonywaniu transportu drogowego lub przewozu na potrzeby własne: a) o czas do jednej godziny b) za każdą rozpoczętą kolejną godzinę	50 100

I	II	III
1.11.3.	Skrócenie przerwy w czasie jazdy, przy wykonywaniu transportu drogowego lub przewozu na potrzeby własne: a) o czas do 15 minut b) o czas powyżej 15 minut do 30 minut	50 100
1.11.4.	Przekroczenie maksymalnego czasu prowadzenia bez przerwy, przy wykonywaniu transportu drogowego lub przewozu na potrzeby własne: a) o czas powyżej 15 minut do 30 minut b) za każde następne rozpoczęte 30 minut	100 50
1.11.5.	Przekroczenie maksymalnego dziennego okresu prowadzenia, przy wykonywaniu transportu drogowego lub przewozu na potrzeby własne: a) o czas do jednej godziny b) za każdą następną rozpoczętą godzinę	50 100
1.11.6.	Przekroczenie całkowitego czasu prowadzenia w okresie dwutygodniowym, przy wykonywaniu transportu drogowego lub przewozu na potrzeby własne: a) przekroczenie okresu prowadzenia o czas do 2 godzin b) za każdą następną rozpoczętą godzinę	100 100
1.11.7.	Przyrząd kontrolny: 1. Nie jest zainstalowany 2. Nie odpowiada przepisom w zakresie rejestracji wymaganych okresów jazdy 3. Nie zawiera tabliczki znamionowej	3 000 2 000 300
1.11.8.	Karta drogowa: 1. Brak wymaganej karty drogowej 2. Karta drogowa wypełniona jest nieprawidłowo. W karcie drogowej brakuje rejestracji danych dotyczących: a) imienia lub nazwiska kierowcy b) daty wystawienia karty drogowej c) numeru rejestracyjnego pojazdu d) czasu pracy kierowcy e) czasu prowadzenia przez kierowcę pojazdu f) dobowego czasu odpoczynku kierowcy Wskazane kary podlegają sumowaniu	400 50 50 50 200 200 200
1.11.9.	Nieprawidłowe działanie przyrządu kontrolnego: 1. <u>Nieuzasadnione użycie kilku wykresówek w ciągu tego samego 24-godzinnego okresu – za każdy dzień, jeżeli skutek tego kontrola była:</u> a) niemożliwa b) utrudniona c) nie ma wątpliwości co do zapisów na wykresówkach	200 maks. 6 000 150 maks. 3 000 50 maks. 1 500

I	II	III
	2. <u>Wykresówka z danego dnia była zbyt długo zapisywana - za każdą wykresówkę, jeżeli wskutek tego kontrola była:</u>	
	a) niemożliwa	200 maks. 3 000
	b) utrudniona	150 maks. 2 000
	c) nie ma wątpliwości co do zapisów na wykresówce	100 maks. 1 000
	3. <u>Przełącznik grup czasowych nie był używany lub był używany nieprawidłowo - za każdą wykresówkę, jeżeli wskutek tego kontrola była:</u>	
	a) niemożliwa	200 maks. 5 000
	b) utrudniona	150 maks. 3 000
	c) nie ma wątpliwości co do zapisów na wykresówce	100 maks. 1 000
	4. <u>Oznaczenie czasowe na wykresówce nie było zgodne z urzędowym czasem kraju rejestracji - za każdą wykresówkę, jeżeli wskutek tego kontrola była:</u>	
	a) niemożliwa	100 maks. 1 000
	b) utrudniona	100 maks. 500
	c) nie ma wątpliwości co do zapisów na wykresówce	50 maks. 200

I	II	III
1.11.12.	Inne rodzaje dokumentowania czasu pracy: 1. Brak wyciągu z planu pracy lub rozkładu jazdy 2. Nieposiadanie przez kierowcę podczas przejazdu wyciągu z planu pracy lub kopii rozkładu jazdy	400 200
1.11.13.	Samowolna zmiana wskazań urządzeń pomiarowo-kontrolnych zainstalowanych w pojeździe przy wykonywaniu transportu drogowego lub przewozu na potrzeby własne	2 000
1.11.14.	Samowolna zmiana wskazań urządzeń pomiarowo-kontrolnych zainstalowanych w pojeździe, przy wykonywaniu transportu drogowego taksówką	500
1.12.	WYKONYWANIE TRANSPORTU DROGOWEGO LUB PRZEWOZU NA POTRZEBY WŁASNE Z NARUSZENIEM PRZEPISÓW DOTYCZĄCYCH OKRESOWYCH OGRANICZEŃ RUCHU POJAZDÓW NA DROGACH LUB ZAKAZU RUCHU NIEKTÓRYCH ICH RODZAJÓW	
1.12.1.	Wykonywanie transportu drogowego lub przewozu na potrzeby własne w okresie obowiązywania zakazów lub ograniczeń w ruchu wprowadzonych dla określonej kategorii pojazdów ze względu na uplastycznienie nawierzchni bitumicznych	300
1.12.2.	Wykonywanie transportu drogowego lub przewozu na potrzeby własne w okresie obowiązywania zakazów lub ograniczeń ruchu określonej kategorii pojazdów w terminach określonych właściwymi przepisami	500